

lovforslag nr. L 200 tror jeg endnu ikke det var samlet, så det bliver et meget langsomt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det var et helt rimeligt spørgsmål at stille til den socialdemokratiske ordfører, fru Lissa Mathiasen, i og med at hele Socialdemokratiets argumentation imod at støtte forslaget gik ud på, at der er nedsat et udvalg. Når det er det eneste argument imod forslaget, må man vel kunne forlange, at den socialdemokratiske ordfører som minimum har sat sig ind i, hvad udvalget laver, og hvor mange møder det har holdt.

Men nuvel, den socialdemokratiske ordfører skal være undskyldt; hun kan ikke nå at indhente alle oplysninger. Men vi kan jo så lade spørgsmålet gå videre til justitsministeren: Hvor mange møder har der været holdt i det pågældende udvalg?

Hvis jeg har ret, er der ikke holdt nogen møder endnu, men skulle der være holdt et enkelt møde eller to, er det i hvert fald for så kort tid siden, at ministeren også kan oplyse datoerne for, hvornår udvalget har holdt møder.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Der skal ikke brede sig nogen mystik om det her. Jeg har i februar måned i et svar på et spørgsmål fra Folketinget oplyst Folketinget om, hvordan det forholder sig, og det skal jeg gerne gentage her:

Udvalget er nedsat i oktober måned 1995. Det skal gennemgå Haagkonventionen og se på, hvad der er nødvendigt for, at Danmark kan ratificere adoptionskonventionen, og det skal udvalget afgive betænkning om inden den 1. september 1996.

Højesteretsdommer Mogens Hornslet, der er formand for udvalget, har oplyst, at han efter aftale med udvalgsmedlemmerne har tilrettelagt arbejdet sådan, at man foretager en total gennemgang af lovteksterne i konventionsudkastet og af de danske lovtekster og andre regler og laver en – hvad kan man sige? – mappe om det. Og så holder man en møderække, når hele det juridiske materiale er gennemtrawlet, sådan at man ikke holder udvalgs møder om detailspørgsmål, men har gennemgået det juridiske i sekretariatet og med dem, der arbejder med det. Derefter holder man i maj og juni måned i år en møderække, hvor man så vil gøre arbejdet færdigt, så vi kan få det den 1. september.

Det er oplyst over for Folketinget i et spørgsmål i februar måned, så det er der altså ikke noget hemmeligt ved.

Udvalget har altså valgt den arbejdsform at foretage en sekretariats- og ekspertgennemgang af al lovgivning på forhånd og stille spørgsmålene op og så holde en møderække, når dette udredningsarbejde er gennemført, og den møderække er planlagt til maj og juni måned, og adoptionsforeningerne, som alle tre sidder med i udvalget, har været med til at aftale denne arbejdsfacon. Den har jeg ikke blandet mig i. Det, jeg har blandet mig i, er, at jeg vil have resultatet frem så betids, at det kan indgå i Folketingets arbejde til næste år. Det er i øvrigt det samme, beslutningsforslaget siger.

Af hensyn til Folketingets formand og Præsidediet må regeringen jo på nuværende tidspunkt ikke engang fremsætte et lovforslag af en sådan karakter, at det skal vedtages. Det har vi jo lovet Folketinget, så beslutningsforslaget ændrer jo ikke på dét.

Det, der er afgørende for mig, er, at udvalget som lovet er færdigt med den tunge del af arbejdet den 1. september, og så kan alle andre spørgsmål indgå i det, der foreligger på det tidspunkt, og de tre adoptionsorganisationer sidder med i udvalget og kan deltage i debatten.

Jeg tror, vi også her har et fælles mål, men vi har måske en lidt forskellig arbejdsmetode, alt efter om vi sidder med det lovgivningsmæssige og det administrative ansvar eller vi bare tager politiske initiativer, der skal udmøntes i noget godt sagligt arbejde bagefter. Det kan godt falde sammen, men det tager altså også tid at lave det grundige arbejde.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg har undret mig meget over den reaktion, der kom, for når jeg før gav udtryk for min undren, så var det hverken af mopsethed eller af surhed, så var det egentlig, fordi jeg synes, vi har fået så meget materiale i Retsudvalget, og fordi der ikke er stillet ret mange supplerende spørgsmål, og det må vel være udtryk for, at de øvrige udvalgsmedlemmer åbenbart ikke havde behov for at tilkendegive så meget mere. Det var også det, jeg tilkendegav i første omgang, men det, der undrede mig, var bare, at man kommer med forslaget.

Ydermere vil jeg sige, at min undren bliver ikke mindre af, at Fremskridtspartiet nu tilkendegiver, at man var klar over, at der kommer en